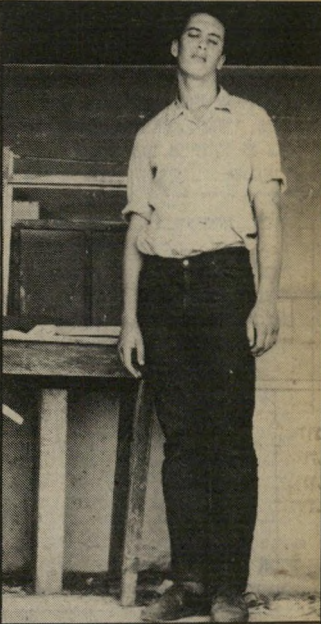

המחנך פולק

התניאטורן

נמוש פולק כילד קטן ברחו-די הוריו ואומץ על-ידי קרובים. בות אחרי שננטש על-ידי הוריו ואומץ על-ידי קרובים.

בעייתו בגיל 17 בפנימיה הדסים. מגיל צעיר כבר נחשב כילד בעייתי וקשה.

כמעט 1.90 מטר גובה. הוא מופיע בימים אלה, כמעט ערבי-ערב, בתפקיד ראשי בהצגה שנויה מאוד במחלוקת עקומים, המועלית בתיאטרון חיפה.

פולק משחק תפקיד של הומר סכסואל בגרמניה הנאצית, הנכלא במחנהריכוז בגלל נטייתו המינית. פולק חי את הנושא גם כשהוא אינו ניצב על הבימה. גם כשהוא מדבר על ההצגה, לא, הוא לא הומריסכסואל, אבל העניין איכפת לו. "הומריסכסואל הוא קודם כל בן-אדם", אומר פולק. אפשר לראות, לפי המבט בעיניים הגרולות שלו, שכואב לו.

ילד-חוץ

ת מחזה מרגיז את הקהל בארץ, תנכלקו משום שהוא עוסק בוועות התקופה מזוית בלתי-שגרתית, זווית שאינה נוגעת רווקא ליהודים. המחזה הוא כפירוש לא על יהודים בשואה. זהו מחזה על מיעוט אחר הסובל, והדבר מרגיז הרבה אנשים, המתייחסים לאסון שהביאו הנאצים על האנושות כאילו הוא עניין השייך רק ליהודים. הצופים אינם אהבים לראות הומריסכסואלים סובלים, הם לא רוצים להזדהות איתם, בוודאי שלא בהקשר כליכך רגיש בארץ, כמו השואה. פולק מספר, כי הופעה במחזה כזה היא חוויה בפני עצמה. אנשים כקהל מתרגנים וצועקים לעבר השחקנים. פעם אפילו זרקו חפצים על הבימה, כשכבו האורות בין המערכות.

יוסי פולק חושב, כי ההצגה היא פוליטית ואקטואלית. הוא כועס שאי נשים אינם יכולים לראות את המסר של ההצגה בפרספקטיבה קצת יותר רחבה, מעבר לבעיית ההומריסכסואלים במחנה הריכוז. הוא סבור, שמדובר על מיעוט, הסובל בגלל עצם היותו מיעוט. הוא אינו מבין איך אנשים לא עושים השוואה באופן אוטומטי עם המיעוט הערבי בארץ, הסובל גם הוא בשל עצם עובדת היותו מיעוט. הוא מספר על חברייכנסת רבים מן הימין שבאו לראות את ההצגה, ניגשו אליו אל מאחורי הקלעים ואמרו לו: "חזק מאוד!" הוא לא מבין איך הם לא יכלו לחשוב צער אחר קריתם. ולהסתכל על המשמעות האקטואלית של העניין. ליוסי פולק יש שם של ילד סורר בתיאטרון. מעולם לא היה שחקן מן

המניין בתיאטרון כלשהו. תמיד עבר בחוזה לעונה או להצגה. אומרים שאני אלים" הוא מצחק. אילן רונן, בימאי עקומים, גילה לו, שלפני שניגש לליהוק, לא רצה לעבוד איתו בגלל מה שאמרו עליו. היום הם חברים טובים.

בוסה מהחבר'ה

א ת רוב חופשותיו כילה יוסי פולק במוסד. אחרי שנתיים במוסד אוניס, שם למד עד כיתה ח', עזב. באוניס היה לו מורה, קומוניסט ארוק, והוא לימד אותו לאהוב את הלימודים.

כשגמר את הלימודים במוסד, קיבל מאתו מורה מיכתב-המלצה למוסד אחר: "הוא נתן לי מיכתב במעטפה ירוקה חתומה", מספר פולק כשאור ניצת בעיניו, "לא יכולתי להתאפק ופתחתי את המיכתב. היו כתובים שם כל מיני דברים טובים עליי, ובין השאר היה כתוב שאני הכימוכשר בכלשנות. נורא שמחתי, כי חשבתי שאני מתאים להיות בלש".

פולק עבר להדסים, שם גילה את ראשו — הקרחת הראשונה בחייו. כהדסים הוא הצליח להשאר עד כיתה "א".

בלימודים הייתי די בסדר, אבל בהתנהגות לא כך-כך", ושנה לפני סיום בית-הספר היה צריך לעזוב, בגלל מה שנקרא "בעיות מישמעות".

האהבה הגדולה שלו במוסד היתה הכדורגל. הוא שימש בתפקיד השוער, וחשב שזה יהיה הכיוון שלו גם בעתיד. אלא מה? לקראת סוף שנת-הלימודים של כיתה י"א הגיע למוסד משה זעירי, שחיפש שחקן להצגות, הוא פנה לי פולק.

"אמרתי לו שיתעופף", נזכר פולק, "כי להיות שחקן היה דבר אנטי גברי.

אני הרי הייתי שוער-כדורגל". לכסוף הצליח זעירי לשכנע את פולק, ונתן לו את תפקיד הרשע במחזה. "כשעליתי על הבימה", מספר יוסי בחצי חיוך, "התביישתי מהחברים של הכדורגל, אז עשיתי מהדמות דמות מצחיקה, במקום רעה".

מכיוון שנותרה שנה שלמה עד לגיוסו לצבא, ניגש לבחינות בבית-צבי. הוא התקבל. יחד איתו למד שלום חנוך, ושני הנערים החליטו לגשת ביחד לבחינות ללהקה צבאית. אך משום מה, שניהם לא התקבלו ללהקה. את שירותו הצבאי עשה יוסי פולק כצנחן, ואחר כך כחילהקשר. תקופת הצבא אינה תקופה שהוא נזכר בה בערגה. אפילו תמונות שלו במדים אינו רוצה לתת: "כולם הרי היו בצבא", הוא אומר. כשהשתחרר מצה"ל, הוזמן אותו אביו, ששהה אז בבלגיה, לבוא לגור איתו.

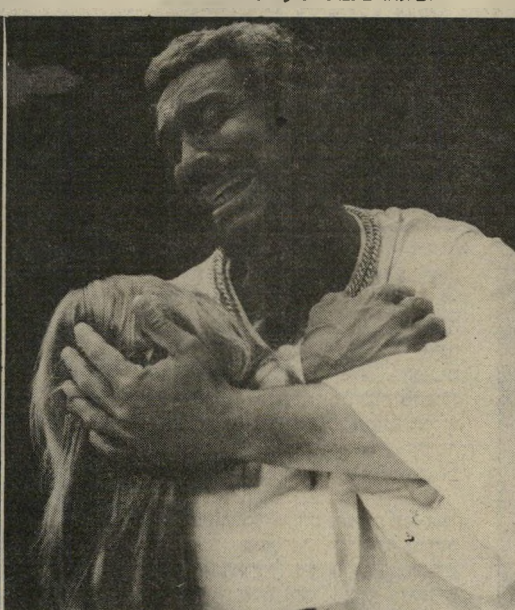
התנאי של יוסי היה, שהאב יתמוך בו, מכיוון שרצה ללמוד קולנוע באני-גליה.

אך המסע לבלגיה נסתיים חיש מהר. הדיבורים על מימון הלימודים נשארו בגדר דיבורים, ופולק חזר ארצה.

כרגע שחור, צילצל לתיאטרון הבימה, לשאול אם יש עבודה. אמרו לו שיש בחינות ככל חצי שנה, ושיכוב לבחינות. בלי התחייבות, אחרי זמן קצר שמע שניסים אלוני עושה הצגה ומחפש שחקן גבוה. פולק התקשר שוב. הפעם ביקשו ממנו לבוא.

פחות מרופא

ב אתי למישרד", הוא נזכר, "וישבו שם המון פקידים. לא ידעתי מי זה ניסים אלוני, אי ישבתי וחיכיתי בצד. בסוף נמאס לי, קמתי ושאלתי את אחד הפקידים מי זה ניסים אלוני, אמר לי: זה אני!

נפליאון עוד הצגה של ניסים אלוני: נפוליאון חי או מת המחזה הועלה פעמיים, בהפרש של כמה שנים, ובשתי הפעמים שיחק פולק בהצגה.

אחלו פולק בתפקיד הראשי בהצגה אותלו, בתיאטרון הקאמרי. בתמונה: עם עירית שלג, שהופיעה לצידו. הוא זכה בביקורות נלהבות על משחקו והקהל העריץ אותו.

צועני פולק כשחקן בהצגת הצוענים של יפו של ניסים אלוני. אלוני מרבה לעבוד עם פולק, ופולק אוהב מאוד לעבוד עם ניסים אלוני.